

Księga Wyjścia

Rozdział 15

Pieśń Mojżesza

1. Wtedy zaśpiewał Mojżesz i synowie izraelscy następującą pieśń Panu: Zaśpiewam Panu, gdyż nader wspaniałym się okazał: Konia i jego jeźdźca wrzucił w morze! 2. Pan jest mocą i pieśnią moją, I stał się zbawieniem moim. On Bogiem moim, przeto go uwielbiam; On Bogiem ojca mego, przeto go wysławiam. 3. Pan jest wojownikiem, Pan - imię jego. 4. Rydwany faraona i jego wojsko wrzucił w morze, A wybrani jego wojownicy zostali pogrążeni w Morzu Czerwonym. 5. Fale morskie pokryły ich, Jak kamień opadli w głębinę, 6. Prawica twoja, Panie, jest uświętniona przez siłę, Prawica twoja rozbija nieprzyjaciela. 7. Pełnią swego majestatu powalasz przeciwników swoich, Zsyłasz swój gniew, który ich pożera jak słomę. 8. Pod tchnieniem twoich nozdrzy spiętrzyły się wody, Strumienie stanęły jak wał, topiele zakrzepły w sercu morza. 9. Rzekł nieprzyjaciół: Będę ścigał, dosięgnę, będę dzielił łupy, Nasyci się nimi dusza moja, Dobędę miecza, zniszczy ich ręka moja. 10. Wionąłeś swym tchnieniem, okryło ich morze; Zatonęli jak ołów w potężnych wodach. 11. Któż jest jak Ty, wśród bogów, Panie? Któż jest jak Ty, wzniosły w świętości? Straszliwy w chwalebnych czynach, Sprawco cudów? 12. Wyciągnąłeś prawicę swoją, Pochłonęła ich ziemia. 13. Łaską swoją wiodłeś lud, który wykupiłeś; Prowadziłeś ich mocą swoją Do siedziby twojej świętości. 14. Usłyszały to narody i zadrżały; Dreszcz przejął mieszkańców Filistei. 15. Wtedy przerazili się książęta Edomu, Drżenie ogarnęło władców Moabu, Struchleli wszyscy mieszkańcy Kanaanu. 16. Bojaźń i strach pada na nich; Z powodu potęgi twego ramienia oniemieli jak głąz, Dopóki lud twój, Panie, przechodzi, Dopóki przechodzi lud twój, który nabyłeś! 17. Wprowadziłeś ich i zasadziłeś na górze dziedzictwa swego, Na miejscu, które uczyniłeś swoją siedzibą, Panie, Świątynią, którą przygotowały ręce twoje. 18. Pan będzie królował na wieki wieków. 19. Gdy konie faraona z jego rydwanami i jeźdźcami weszły w morze, Pan skierował na nich wody morskie, Synowie Izraela zaś przeszli po suchym gruncie środkiem morza.

Pieśń Miriam i kobiet izraelskich

20. Wtedy prorokini Miriam, siostra Aarona, wzięła w rękę swoją bęben, a wszystkie kobiety wyszły za nią z bębnami i w płasach. 21. Wtedy im Miriam zaśpiewała: Śpiewajcie Panu, Gdyż nader wspaniałym się okazał: Konia i jego jeźdźca wrzucił w morze!

Gorzka woda w Mara

22. Potem powiódł Mojżesz Izraela od Morza Czerwonego i wyszli na pustynię Szur. Wędrowali trzy dni po pustyni, a nie znaleźli wody. 23. I przybyli do miejscowości Mara, i nie mogli tam pić wody, bo była

gorzka; dlatego nazwano tę miejscowość Mara. **24.** Wtedy lud szemrał przeciwko Mojżeszowi, mówiąc: Co będziemy pić? **25.** Mojżesz wołał do Pana, a Pan wskazał mu drzewo; i wrzucił je do wody, a woda stała się słodka. Tam ustanowił dlań przepisy i prawo i tam go doświadczył, **26.** I rzekł: Jeżeli pilnie słuchać będziesz głosu Pana, Boga twego, i czynić będziesz to, co prawe w oczach jego, i jeżeli zważać będziesz na przykazania jego, i strzec będziesz wszystkich przepisów jego, to żadną chorobą, którą dotknąłem Egipt, nie dotknę ciebie, bom Ja, Pan, twój lekarz. **27.** I przybyli do Elim, gdzie było dwanaście źródeł wody i siedemdziesiąt palm; i tam nad wodą rozłożyli się obozem.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01